

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 826/2564

นาย ย.โจทก์ นาย บ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 331

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ของศาลแขวงสมุทรปราการ จำเลยยกเรื่องการบรรยายฟ้องในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ พ.2283/2559 ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งบรรยายฟ้องไว้ในหน้าที่ 18 บรรทัดที่ 11 จากบนว่า "...จำเลยทั้งแก้มิพฤติการณ์แสดงถึงความไม่สุจริต ฉ้อฉล หลอกลวงชาวต่างชาติ..." มาเป็นเหตุอ้างในฟ้องเพื่อให้โจทก์รับผิดชอบหนี้ประมาทร่วมกับบริษัท จ. และ พ. การที่จำเลยฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาจึงเป็นการบ่งชี้ว่า จำเลยมีเจตนาที่จะทำให้โจทก์ได้รับความเดือดร้อนและเสียหายจากการที่ต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาญา อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากข้อความที่จำเลยอ้างว่า มีเนื้อหาหมิ่นประมาทจำเลยนั้น ก็พบว่าเป็นเพียงข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีเหตุสมควรที่จะเพิกถอนนิติกรรม ซึ่งเป็นข้อหาหนึ่งในคำฟ้องคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ พ.2283/2559 ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ จึงต้องถือว่า เป็นเรื่องที่คู่ความหรือทนายความของคู่ความแสดงความคิดเห็นหรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเพื่อประโยชน์แก่คดีของตนตาม ป.อ. มาตรา 331 ย่อมไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท และจำเลยซึ่งมีอาชีพนักกฎหมายย่อมทราบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวดีว่า การกระทำของโจทก์ไม่มีมูลความผิดฐานหมิ่นประมาท แต่ยังฝันฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ของศาลแขวงสมุทรปราการ อันเป็นการใช้สิทธิซึ่งมีแต่จะก่อให้เกิดบุคคลอื่นเสียหาย ส่วนการที่ศาลจังหวัดสมุทรปราการเพิกถอนคำสั่งที่รับฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ 4 ถึงที่ 9 เป็นไม่รับฟ้องแล้วให้ไปฟ้องจำเลยที่ 4 ถึงที่ 9 ต่อศาลที่คดีอยู่ในเขตอำนาจนั้น ก็หาใช่เหตุที่จำเลยจะยกขึ้นอ้างเพื่อฟ้องโจทก์ไม่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ย่อมเป็นการละเมิดต่อโจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระค่าเสียหายอันเกิดจากการที่โจทก์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการแต่งตั้งทนายความเป็นเงิน 150,000 บาท เสียโอกาสในการทำมาหาได้เสียชื่อเสียงทางธุรกิจเป็นเงิน 150,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้น 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด โดยขอถือเอาวันที่ 10 สิงหาคม 2559 ซึ่งเป็นวันที่ได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 เป็นวันทำละเมิด ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายรายวัน วันละ 3,000 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระค่าเสียหายแก่โจทก์เสร็จสิ้น และให้จำเลยประกาศโฆษณาขอโทษโจทก์ในหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นเวลา 30 วัน หากไม่ดำเนินการให้ชดใช้ค่าเสียหายวันละ 50,000 บาท นับแต่วันถัดจากฟ้องเป็นต้นไป จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นฎีการับฟังได้ว่า โจทก์ประกอบอาชีพทนายความและเป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท จ. เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2558 นายฮาร์ทวิก

มอบอำนาจให้บริษัท จ. ทำการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่บริษัท ว. ที่ 1 กับพวกรวม 9 คน ในข้อหาผิดสัญญาซื้อขายหุ้นเรียกค่าเสียหาย เพิกถอนนิติกรรมต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ โดยจำเลยคดีนี้ถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ 4 ในคดีดังกล่าว ปรากฏตามสำเนาคำฟ้องคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.2476/2558 ต่อมาเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2559 จำเลยเป็นโจทก์ยื่นฟ้องบริษัท จ. กับโจทก์คดีนี้และนายพีรณัฐ ทนายความในคดีแพ่งดังกล่าว เป็นจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ตามลำดับ ในข้อหาหมิ่นประมาทต่อศาลแขวงสมุทรปราการ ปรากฏตามสำเนาคำฟ้องคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.872/2559 ศาลแขวงสมุทรปราการตรวจคำฟ้องแล้วเห็นว่า คดีพอวินิจฉัยได้ จึงงดไต่สวนมูลฟ้อง และมีคำพิพากษายกฟ้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน คดีถึงที่สุด โจทก์จึงมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ สำหรับคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.2476/2558 ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ศาลจังหวัดสมุทรปราการพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 ร่วมกันชำระเงิน 21,125,753.64 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 9,259,258.60 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.2476/2558 หมายเลขแดงที่ พ.2283/2559 คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เป็นประการแรกว่า การที่จำเลยยื่นฟ้องโจทก์เป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ.872/2559 หมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ต่อศาลแขวงสมุทรปราการเป็นการละเมิดต่อโจทก์หรือไม่ เห็นว่า ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ของศาลแขวงสมุทรปราการ จำเลยยกเรื่องการบรรยายฟ้องในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ พ.2283/2559 ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งบรรยายฟ้องไว้ในหน้าที่ 18 บรรทัดที่ 11 จากบนว่า "...จำเลยทั้งเก้ามีพฤติการณ์แสดงถึงความไม่สุจริต ฉ้อฉล หลอกลวงชาวต่างชาติ..." มาเป็นเหตุอ้างในฟ้องเพื่อให้โจทก์รับผิดในข้อหาหมิ่นประมาทร่วมกับบริษัท จ. และนายพีรณัฐ การที่จำเลยฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาจึงเป็นการบ่งชี้ว่า จำเลยมีเจตนาที่จะทำให้โจทก์ได้รับความเดือดร้อนและเสียหายจากการที่ต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาญา อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากข้อความที่จำเลยอ้างว่า มีเนื้อหาเป็นการหมิ่นประมาทจำเลยนั้น ก็พบว่า เป็นเพียงข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องเพื่อแสดงให้เห็นว่า มีเหตุสมควรที่จะเพิกถอนนิติกรรม ซึ่งเป็นข้อหาหนึ่งในคำฟ้องคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ พ.2283/2559 ของศาลจังหวัดสมุทรปราการ จึงต้องถือว่า เป็นเรื่องที่คู่ความหรือทนายความของคู่ความแสดงความคิดเห็นหรือข้อความในกระบวนการพิจารณาคดีในศาลเพื่อประโยชน์แก่คดีของตนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 331 ย่อมไม่มีความผิดฐานหมิ่นประมาท และจำเลยซึ่งมีอาชีพนักกฎหมายย่อมทราบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวดีว่า การกระทำของโจทก์ไม่มีมูลความผิดฐานหมิ่นประมาท แต่ยังคงยื่นฟ้องโจทก์เป็นจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อ.3760/2559 ของศาลแขวงสมุทรปราการ อันเป็นการใช้สิทธิ ซึ่งมีแต่จะก่อให้เกิดบุคคลอื่นเสียหายส่วนการที่ศาลจังหวัดสมุทรปราการเพิกถอนคำสั่งที่รับฟ้องโจทก์ในส่วนจำเลยที่ 4 ถึงที่ 9 เป็นไม่รับฟ้องแล้วให้ไปฟ้องจำเลยที่ 4 ถึงที่ 9 ต่อศาลที่คดีอยู่ในเขตอำนาจนั้น ก็หาใช่เหตุที่จำเลยจะยกขึ้นอ้างเพื่อฟ้องโจทก์ไม่ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ย่อมเป็นการละเมิดต่อโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยไม่เป็นการละเมิดต่อโจทก์มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการต่อไปว่า จำเลยจะต้องรับผิดชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์เพียงใด ปัญหาที่ศาลล่างทั้งสองยังไม่ได้วินิจฉัยมาแต่เมื่อคดีมาสู่ศาลฎีกาแล้ว ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยไปเสียทีเดียวโดยไม่ย้อนสำนวนไปให้ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยก่อน และเห็นว่า โจทก์นำสืบในเรื่องค่าเสียหายจำนวน 300,000 บาท

แต่เพียงลอย ๆ โดยไม่มีข้อเท็จจริงใดมาสนับสนุนให้เห็นว่า โจทก์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการแต่งตั้งทนายความและเสียโอกาสในการทำมาหาได้ตามนั้นจริง เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดแล้ว เห็นสมควรกำหนดให้จำเลยรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน 30,000 บาท และเมื่อเป็นหนี้เงินโจทก์ย่อมมีสิทธิคิดดอกเบี้ยนับตั้งแต่วันผิดนัดได้ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายนับแต่วันฟ้องวันละ 3,000 บาท รวมทั้งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ชื่อเสียงโดยขอให้จำเลยประกาศโฆษณาขอโทษโจทก์ในหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เห็นว่า การทำลายชื่อเสียงของจำเลยสิ้นสุดไปแล้วก่อนโจทก์ฟ้องคดีนี้ ทั้งไม่ปรากฏว่าเกิดความเสียหายต่อเนื่องมา โจทก์จึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายนับแต่วันฟ้องได้อีก ส่วนค่าสินไหมทดแทนแก่ชื่อเสียงนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นเรื่องของการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต มิใช่เป็นเรื่องที่ทำให้โจทก์เสียหายแก่ชื่อเสียง โจทก์จึงหาอาจขอให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนในลักษณะดังกล่าวได้ไม่ พิพากษากลับว่า ให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นเงิน 30,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 10 สิงหาคม 2559 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความให้รวม 15,000 บาท ค่าขออื่นให้ยก

องค์คณะ

วินัย เรืองศรี · ภาณุวัฒน์ ศุภะพันธุ์ · อุทัย โสภาโชติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/826/2564>